

ordning, og alle de anførte udgiftstal angår derfor alene selve ydelserne.

Beregningerne er i øvrigt baseret på de i lovfor-
slaget indeholdte regler om dækningsprocenten,
antallet af karenstage, varighedsbegrænsningen
m. v.

Beregnete udgifter i 1971 i mill. kr. årlig.

	Nuværende ordning	Efter forslaget	Udgifts- stigningen
<i>Sygedagpenge</i>			
Lønarbejdere	700	850	150
Funktionærer	500	650	150
Lønmodtagere i alt	1.200	1.500	300
Selvstændige og fri- villige forsikringer	20	130	110
I alt	1.220	1.630	410
<i>Barseldagpenge</i>	120	160	40
<i>Ulykkesdagpenge</i>	110	110	0
	1.450	1.900	450

De anslåede samlede udgifter ved den foreslåede dagpengeordning kan ikke umiddelbart sammenlignes med de nuværende udgifter til den gældende dagpengeordning for lønarbejdere. Dette skyldes dels, at personkredsen er udvidet meget betydeligt, og dels at ordningen skal dække indtægtstab forårsaget af også andre årsager end sygdom. I opstillingen er de samlede udgifter derfor opdelt på persongrupper og årsager til indtægtstab.

De anførte nuværende udgifter til hjælp under sygdom for de lønmodtagere, der er omfattet af den gældende dagpengeordning for lønarbejdere, er de beregnede udgifter til denne ordning i 1971. Udgiftsstigningen skyldes dels de foreslåede forhøjelser af ydelserne og dels nedsettelsen af karenstiden.

Den anførte nuværende udgift til funktionærernes og tjenestemændenes sikring under sygdom, der betales af arbejdsgiverne, kan kun anslås skønsmæssigt, idet der ikke findes nogen opgørelse over, i hvilket omfang arbejdsgiverne rent faktisk udbetaler løn under sygdom. Denne anslåede udgift omfatter kun den del af arbejdsgivernes udgift til løn under sygdom, der efter forslaget overtages af ordningen. Den anførte merudgift bliver herved et udtryk for størrelsen af de reelle forbedringer, som ordningen betyder for denne lønmodtagergruppe, og for den samfundsmæssige merudgift ved ordningens gennemførelse. Udgiftsstigningen for funktionærer m. v. hidrører fra dagpengehjælp, der ydes, når ar-

bejdsgiverens pligt til at yde løn under sygdom er ophørt.

De samlede udgifter til den obligatoriske del af dagpengeordningen for selvstændige er anslået til ca. 110 mill. kr. Det er meget vanskeligt at skønne over de kommende udgifter til den frivillige ordning, men med udgangspunkt i tilslutningen til den gældende frivillige ordning, er den samlede udgift hertil skønnet til ca. 20 mill. kr.

Den nuværende udgift til dagpengehjælp som følge af ulykkestilfælde, der for begge grupper af lønmodtagere under ét er anslået til 110 mill. kr., omfatter den del af ulykkesforsikringsselskabernes samlede udbetalinger, der skønnes at gå til betaling af dagpengehjælp. Man har ved den her foreslåede ordning bragt ydelserne under sygdom op på niveau med dagpengeydelsen efter ulykkesforsikringsloven, men forslaget indebærer ikke forbedringer i de sidstnævnte ydelser, og medfører derfor ikke på dette punkt nogen merudgift.

Den nuværende udgift til barseldagpenge omfatter dagpengeudbetalinger efter børnetilskudsloven til lønarbejdere og funktionærer. Tjenestemænd, medhjælpende hustruer og selvstændige erhvervsdrivende kvinder er ikke omfattet af denne ordning. Den periode, hvori hjælpen kan ydes lønmodtagere, er ikke foreslået ændret. Medhjælpende hustruer og selvstændige erhvervsdrivende kvinder får efter forslaget ret til dagpenge i 4 uger efter fødslen. Udgiftsstigningen skyldes således alene udvidelsen af personkredsen og de højere ydelser.

For finansieringen af den nye ordning er taget som udgangspunkt, at det samlede direkte tilskud fra det offentlige til den nye ordning skal svare til statens bidrag til de gældende ordninger, og at forbedringerne skal finansieres via de foreslåede bidrag fra arbejdsgiverne og de sikrede. Dette skyldes, at statens udgifter til den gældende dagpengeordning for lønarbejdere på grund af den stærke stigning i antallet af dagpengedage er kommet til at udgøre en langt større del af de samlede udgifter end forudsat ved fastsættelsen af bidragene fra arbejdsmarkedets parter.

Til dagpengeordningen for lønarbejdere ydes i dag faste bidrag pr. arbejdstime på 11 øre og 5½ øre for henholdsvis arbejdsgivere og arbejdere. Allerede i dag medfører de faste bidrag, at belastningen bliver forholdsvis stor for de lavestlønnede. Når man i langt højere grad overgår til graduerede dagpenge, vil det være nødvendigt, at der ligeledes sker en graduering af bidragene. Der foreslås derfor opkrævet et eget bidrag på ½ pct. af skalaindkomsten, samt et arbejdsgiverbidrag dels i form af én procent af de udbetalte lønsummer og dels i form af arbejds-